

نطق قبل از دستور آقای مهندس هاشم صباغیان در مجلس شورای اسلامی

در تاریخ ۱۳۶۲/۸/۱۰

بسم الله الرحمن الرحيم

با درود و تحیت به روان شهدای راه اسلام و مجاهدان طریق حق از فرمانده و فرمانبر و با عرض تسلیت و تعظیم به مردم قهرمان دزفول و اندیمشک و مسجد سلیمان و بهبهان و درود فراوان بر رزمندگان اسلام که با پیروزی‌های اخیر خود حماسه آفریدند و با ابراز تنفر از رژیم صدام عفقی و پشتیبانان غربی و شرقی وی و اعتراض و انزجار از مجامع بین‌المللی حقوق بشر که در برابر کشتار غیرنظامیان و زنان و کودکان مسلمان ایران ساکت نشسته‌اند، سخن خود را آغاز می‌کنم.

ملت مسلمان ایران پس از انقلاب شکوهمند خود به مصداق «ولنبلونکم بشی من الخوف و الجوع و نقص من الاموال و الانفس و الثمرات و بشر الصابرين» در معرض هجوم انواع ابتلائات بوده و آماج کیدهای امریکای جهانخوار و فرانسه و روسیه تجاوزگر قرار گرفته و بحمدالله با جانبازی و فداکاری مردم مخصوصاً جوانان مخلص و ایثارگر استحقاق خود را برای بشارت الهی نشان داده است.

علاوه بر ابتلائاتی که منشاء خارجی داشته‌اند مشکلات و مصائبی نیز از داخل سرچشمه گرفته‌اند که امیدواریم بحول و قوه الهی بتوانیم با سربلندی آنان را پشت سر بگذاریم. از جمله این ابتلائات تجربه‌ای است که در جمعه گذشته ششم آبانماه برای برخی از دوستان و اینجانب پیش آمد که گزارش آن طی تلگرافهایی برای رهبر انقلاب و آیت‌الله منتظری و ریاست محترم جمهوری ارسال شده است و چون این تجربه و ابتلا به سرنوشت آینده انقلاب و بقاء جمهوری اسلامی مربوط می‌شود بدین دلیل لازم می‌دانم نه به عنوان تظلم برای دوستان و خود بلکه به عنوان دلسوزی برای انقلاب و جمهوری اسلامی و ثبت در تاریخ مجلس شورای اسلامی با کمال ادب مطالبی را به عرض نمایندگان محترم و مردم قهرمان ایران برسانم.

همانطور که استحضار دارید بعد از سخنان رهبر انقلاب و آیت‌الله العظمی منتظری و ریاست جمهور در رابطه با انتخابات دوره آینده مجلس شورای اسلامی، نهضت آزادی تصمیم گرفت در تاریخ جمعه ششم آبانماه سمینار تأمین آزادی انتخابات در داخل ساختمان نهضت برگزار نماید. طبق روش متداول خود این تصمیم را طی نامه شماره ۲۱/۴/۴۱۳ مورخ ۲۱/۷/۳۰ به اطلاع وزارت کشور رساند ولی وزارت کشور از طریق کمیته مرکزی طی تلفنگرام شماره ۲۹۲ مورخ ۶۲/۸/۴ و کلانتری طی تلفنگرام شماره ۲۱/۵-۷-۱-۹۵۴ مورخ ۶۲/۸/۴ در ساعت ۵ بعدازظهر چهارشنبه یعنی چهار روز بعد از شنبه و یک روز مانده به برنامه به دفتر نهضت ابلاغ نمودند که سمینار را نمی‌توانید برگزار کنید و کمیته مرکزی در تلفنگرام خود از ما خواسته بود که در جلوگیری از هر گونه تجمع و برگزاری مراسم با نیروهای انتظامی همکاری نماییم. تصمیم گرفته شد که سمینار برگزار نشود و قرار گذاشتیم آقایان دکتر یزدی و مهندس

توسلی و اینجانب در محل حاضر شده و عدم برگزاری سمینار را به دعوت شدگان اطلاع دهیم. علاوه بر آن پلاکاردی مشعر بر عدم برگزاری سمینار در جلوی ساختمان نصب شد ولی با کمال تأسف در حوالی ساعت چهار بعدازظهر حدود سیصد نفر مسلح با برنامه تنظیم شده قبلی که در شکل گرفتن آن، برنامه‌های هفته گذشته اعم از صدا و سیما و مقاله مورخ ۵ آبان ۶۲ دور از ادب اسلامی، روزنامه جمهوری اسلامی و پیش خطبه نماز جمعه که با کمال تعجب و تأسف ما را به قصد راهپیمایی متهم نموده بود سهم به سزایی داشتند به ساختمان نهضت هجوم آوردند و علیرغم سه بار استمداد از کمیته مرکزی در حالی که مأمورین کمیته مرکزی و دادستانی مرکز و شهربانی حضور داشتند پس از شکستن زده ورودی و درها به عنف وارد ساختمان و طبقات و اطاقها شدند و با نثار فحشهای رکیک و نسبت‌های ناروا آقایان دکتر یزدی، مهندس توسلی و اینجانب را شدیداً مضروب و مصدوم ساختند و حدود بیست نفر بر سر اینجانب ریختند و آن قدر مشت و لگد بر بدنم وارد ساختند که تعادل خود را از دست داده روی زمین افتاده و چند لحظه‌ای از هوش رفتم. در این هنگام چند نفر مرا به زیر میز فلزی منتقل نمودند. پس از مدتی آقای مهندس توسلی را که به شدت مصدوم شده بود پهلوی من آوردند. در این موقع یکی از مهاجمین روی میز رفته و اظهار داشت که برادران کمیته و دادستانی در اطاق بمانند و بقیه برادران بیرون بروند. مسئولان کمیته و دادستانی به جای آنکه متجاوزین و ضاربین را دستگیر نموده و از تاراج و تخریب و بی‌احترامی به کتابهایی که میان آنها قرآن و نهج‌البلاغه و تفسیر نیز وجود داشت جلوگیری کنند سه نفر دیگری را که همراه خود در ساختمان آورده بودیم بازداشت کردند و پس از آنکه آقایان دکتر یزدی و مهندس توسلی و اینجانب را مدتی در یکی از اطاقها نگه داشتند حدود ساعت شش و نیم بعدازظهر بود که با ماشینهای کمیته ما را به منزل رساندند. در موقع خروج از ساختمان با حالت نزاری که داشتم اصرار کردم که تکلیف اسنادی که مورد تجاوز قرار گرفته را روشن کنید یکی از اعضای کمیته و شخص دیگری که حکم از دادستانی انقلاب مرکز ارائه داد اظهار نمودند هیچ چیزی خارج نشده و ما مسئول حفاظت آنها هستیم. اظهار داشتم اقلأً بگذارید از طبقات بازدید کنم با این امر موافقت کردند و در حالی که رئیس پلیس مرکز حضور داشت چندین اطاق را بازدید کردم که تصادفاً دست زده بودند. نماینده دادستانی اظهار داشت ساختمان در اختیار ما می‌باشد و باید اسناد آن را خارج کنیم. اظهار شد در حضور ما صورتجلسه کنید و یا پلمپ و مهر نموده فردا با فرصت کافی اسناد را برده و صورتجلسه نمایید، قبول نکردند و با اصرار ما را خارج کردند. روز بعد از دادستانی تلفن کردند که می‌خواهند ساختمان را تحویل ما بدهند پرسیدم چه چیز را می‌خواهید تحویل دهید؟ گفتند فقط اسناد را برده‌ایم بقیه چیزها موجود است بلافاصله دو نفر آقایان دکتر یزدی و مهندس توسلی به محل ساختمان رفته و ساختمان را با در و پیکر شکسته و اثاث خرد شده با پرونده‌ها و اوراق و کتابها و نقدینه و ضبط صوت و ماشین تحریر و غیره به غارت رفته تحویل‌مان دادند. در ایجا باید بگویم بلایی را که بر سر ساختمان و لوازم و کتابها و اسناد و نشریات آورده‌اند دیدنی است نه شنیدنی. لذا در اینجا از نمایندگان محترم، دولت دعوت می‌نمایم از محل بازدید کرده و خود به دآوری بنشینند.

قابل قبول و انتظار نیست که در جمهوری اسلامی ایران ما را به جرم پافشاری در اجرای انتخابات قانونی و بردن نام آزادی مورد ارباب و انواع توهین و تهمت و آزار و یا ضرب و شتم قرار دهند. با این

عمل خود عملاً عدم آزادی انتخابات و امنیت را به داخل و خارج کشور اعلام نمایند. به ویژه که این واقعه تأسفاتبار و عکس‌العمل‌های دیگری که بعد از نطق قبل از دستور اخیر آقای مهندس بازرگان نشان داده شد نمایشنامه‌ای از مقابله اهانت و خشونت با منطق و متانت بود. در هر حال این افتخار نصیب ما گشت که نوبر انتخابات شیرین و آزاد و آرام را که ریاست جمهوری وعده فرمودند بچشیم.

از این لحظه به بعد مهمه و هیاهو و سروصدایی که عده‌ای از نمایندگان ضمن سخنان ناطق برپا کرده بودند و به گوش می‌رسید شدت گرفت و جریاناتی در مجلس رخ داد که بخشی از آن از طریق رادیو نیز پخش گردید که عیناً به شرح زیر که از نوار استخراج شده است می‌آوریم:

آقای هاشمی رفسنجانی: خواهش می‌کنم بگذارید وقت تمام شد، آقا وقتتان تمام است آقای مهندس.

آقای صباغیان: در هر حال این افتخار نصیب ما گشت که نوبر انتخابات...

آقای هاشمی رفسنجانی: آقای، آقای...

یکی از نمایندگان - ما نمی‌گذاریم، نمی‌گذاریم

آقای هاشمی: بگیری آقا...

آقای صباغیان: این چه حرکتیه که می‌کنید؟ این چه حرکتیه که می‌کنید؟ آخه نکنید

آقای معین‌فر: تو چه کاره هستی؟

آقای صباغیان: چرا این کار رو می‌کنی، چرا این کار رو می‌کنی؟ چرا می‌زنی منو؟

آقای معین‌فر: تو چه کاره هستی؟ چکار می‌کنی اینجا؟

آقای هاشمی رفسنجانی: آقا اسلحه را بگذارید زمین.

آقای صباغیان: چرا می‌زنی منو؟

آقای هاشمی رفسنجانی: تریبون را قطع کنید.

از این مرحله به بعد برخی از نمایندگان نخست با مهمه و فحاشی و سپس با ضرب و شتم مهندس صباغیان را به عنف از پشت تریبون پایین کشیدند و رئیس مجلس دستور قطع پخش مذاکرات مجلس را دادند.

وقت قانونی هر نماینده برای نطق قبل از دستور حداقل ۱۰ دقیقه می‌باشد. صحبت آقای مهندس صباغیان از شروع تا آنجا که آقای هاشمی به ایشان تذکر دادند که وقتشان تمام شده است دقیقاً ۸ دقیقه و ۵۰ ثانیه طول کشیده بود.

دنباله نطق تهیه شده آقای مهندس صباغیان به شرح زیر است:

آقای نخست وزیر در مصاحبه اختصاصی خود که روز بعد از حمله به ساختمان نهضت که در رابطه با کارنامه دو ساله خود در روزنامه جمهوری اسلامی چاپ شد درباره این سمینار فرمودند:

«واقعاً بنده از این همه پررویی متعجبم چون یقین پیدا کرده‌اند که مردم به آنها رأی نخواهند داد برای آمریکا غذا تهیه می‌کنند ولی بنده به حضرات اطمینان می‌دهم که آنها اگر جرأت کنند خود را نامزد کنند رأی خود را خواهند داشت»

این چنین بیانات در شأن کسی نیست که نخست وزیری جمهوری اسلامی را به عهده گرفته‌اند، ضمناً این سخنان برخلاف اصل ۹ قانون اساسی می‌باشد. خوب است ایشان قدری فکر کنند چه کسانی هستند که برای آمریکا غذا تهیه می‌کنند. آنان که درخواست اجرای قانون را دارند یا آنانکه آزادی و امنیت

را زیر پا می‌گذارند. یقیناً همچون داستان گرگ و بره گویندگان و نویسندگان مجاز ما را که کمترین اقدامی در جهت خلاف قانون و مقامات رسمی انجام نداده و سلاحمان جز منطق و برهان و استناد به قرآن و قانون اساسی نبوده و نیست مسئول و مقصر تمام این جریان و آشوب خواهند شناخت و نهضت را به آبروریزی جمهوری اسلامی، مخدوش ساختن انتخابات و دادن حربه تبلیغات به دست دشمنان متهم خواهند کرد و امر به معروف و نهی از منکر با جدال احسن ما را با مشقت و لگد و غارت اموال و اسناد پاسخ خواهند داد و هرگز به ما مجال پاسخ‌گویی نخواهند داد. لذا اینک که فرصتی برای سخن گفتن داریم به مسئولان مملکت و قوه قضایی خصوصاً دادستان انقلاب مرکز اعلام می‌نماییم:

۱- حمله با ساختمان نهضت به هیچ وجه قابل دفاع نیست زیرا در صورتی که دادستانی به اسناد و مدارک نهضت نیازمند بود می‌توانست بدون قانون‌شکنی از ما که حزبی قانونی هستیم آن اسناد را مطالبه نماید و ما نیز طبق قانون به درخواست آنان پاسخ می‌دادیم.

۲- لازم است با حضور نماینده نهضت از کلیه اسناد و اجناسی که بطور غیرقانونی با تخریب برده‌اید هرچه زودتر صورتجلسه تهیه نموده و یک نسخه آن را به ما برگردانید.

۳- چون مهر نهضت به غارت برده شده است لذا اعلام می‌نماییم که از تاریخ حمله هر گونه سندی با آن مهر از درجه اعتبار ساقط است.

۴- نظر به اینکه نهضت آزادی یک حزب قانونی و علنی می‌باشد و هیچ چیز مخفی از ملت ایران ندارد بنابراین از دادستان انقلاب می‌خواهیم بلافاصله کلیه اسناد نهضت را در جراید منتشر کنند تا زمانی که نمایندگان نهضت در مجلس می‌توانند در نوبت خود صحبت کنند در رابطه با آنها اظهار نظر کنند. عدم انتشار فوری اسناد اصالت و اعتبار آن را مخدوش ساخته و قوه قضاییه را مورد سؤال قرار خواهد داد و انتشار بعدی آن از درجه اعتبار ساقط است.

۵- اسناد و مدارک ما را که نتیجه حدود سی سال فعالیت سیاسی اعضا و نهضت بوده و با زحمات زیادی کلاسه‌بندی شده بدون دخل و تصرف مسترد دارید.

۶- در رابطه با انتخابات آزاد اگر می‌خواهید از چهارچوب شعار خارج شوید از هم اکنون به تمام مردم و گروه‌های معتقد به جمهوری اسلامی اجازه فعالیت داده و آزادی را تأمین نمایید و از رسانه‌های گروهی و مطبوعات دولتی موجود فقط در جهت افراد یا گروه خاصی استفاده ننمائید. اگر چنین نکنید نخواهید توانست در آینده به مردم و در آخرت به خدای بزرگ پاسخ دهید.

اللهم رضا بقضائك صبرا علی بلائک تسلیم لا امرک لامعبود سواک یا غیاث المستغیثین.

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی

هاشم صباغیان